

CERKVENI GLASBENIK.

Organ Cecilijinega društva v Ljubljani.

Izhaja po enkrat na mesec in velja za celo leto z muzikalno prilogo vred 2 gold.,
za ude Cecilijinega društva in za cerkve ljubljanske škofije 1 gold. 50 kr.

Vredništvo in opravištvost sta na mestnem trgu št. 10.

VABILO

k

drugemu občnemu zboru

Cecilijanskega društva goriške nadškofije

v ponedeljek dné 25. avgusta 1884 v Gorici.

PROGRAM:

1. Ob 9¹/₂ uri v farni cerkvi sv. Ignacija: Slovesna sveta maša (festum s. Ludovici R. Confessor).

Introitus: „Os justi“, koral sè spremljevanjem orgelj.

Missa coronata: „Salve regina“, zložil G. E. Stehle, mešani zbor sè spremljevanjem orgelj.

Graduale: „Justus ut palma“, 4glasni falsibordoni, zložil Fr. Witt.

Offertorium: „Veritas mea“, 8glasno za 2 zbora, zložil Fr. Witt.

Communio: „Beatus servus“, koral sè spremljevanjem orgelj.

2. Po slovesni maši v centralnem semenišči zborovanje, katero bode obsegalo:

a) Nagovor podpredsednikov, poročilo tajnikovo in blagajnikovo, b) poučni govor, c) volitev predsednika, d) posamezni nasveti.

3. Ob dveh popoldne: „Visitatio Sanctissimi“ s predavanjem slovenskih in latinskih motetov iz „Cecilije“ in drugih skladateljev v farni cerkvi sv. Ignacija.

4. Prosta zabava.

K zborovanju vljudno vabi vse društvenike, k drugim slovesnostim pa sploh vse prijatelje cerkvene glasbe

odbor Cecilij. društva
za goriško nadškofijo.

O cerkveni godbi in nje določilih.

(Spisal Fr. Govekar.) *

(Dalje.)

Najboljši dokaz, kake namene da ima cerkev pri svojih konstitucijah gledé cerkvene godbe, podaja nam pismo Benedikta XIV. od dné 19. februvarja 1749, katero zaradi njegovega visocega pomena v tem vprašanji kot dober del cerkvene godbene zgodovine v prestavi navesti hočemo, in to tem raji, ker one razne godbene razmere zvrstoma omenja Benedikt XIV. škofom, nadškofom i. t. d.: Opominjamo te, ljubi brat, da skrbiš, da se petje, katero je v cerkev sprejeto, bodi si, da je ono z orglami spremljevano ali z drugimi instrumenti, tako uravnano, da ne bode na njem nič nesvetega, posvetnega ali gledališkega.

Tudi cerkveni zbor v Tridentu zavrže ono petje ali godbo, katerej je primešana lahkomiselnost, nepremišljenost, ali je ono celó pomehkuženo. Papež Inocencij XII. je zaukazal dné 20. septembra 1692, da se morejo pevci na koru na tanko po zakonih ravnati, in kakor ni dopuščeno oficiju ali maši le kaj malega dodati ali opustiti, tako ne smejo tudi pevci ničesa dodati ali opustiti.

Cerkveni zbor v Toledi se gledé izgovarjanja teksta pri cerkveni glasbi tako-le izrazi: Ker se v cerkvi more k časti Božji vpeljano petje tako izvrševati, da se s petjem kolikor mogoče spoznanje vere soglasno s pobožnostjo vernih poslušalcev v čast Božjega veličastva in hrepenenja po nebeških rečéh v njih oživeti more, toraj imajo škofje zato skrbeti, da se péte besede razločno umevajo. Instrumentalna godba naj je le toliko dopuščena, da se péte besede toliko lažje razumevajo, ter se poslušalcem bolj z dobrim in pravilnim izgovarjanjem, kakor s posebnimi tonovimi načini pojasnuje čast Božja. — Razen tega ukazujemo gledé rabe godbenega orodja, katero je v cerkvi dopuščeno, da se ne prezira, da je ono le zato, da se vtis petja z njim poveča ter tekst in njega zapopadek v spomin vernih čedalje bolj vtisne, in se oni vedno bolj za premišljevanje svetih reči in ljubezni Božje vnemajo. Dekreti cerkvenih zborov in rabsodbe svetih in učenih mož nas silijo, vse nedostatke in prestopke, kateri so se pri cerkvenem petji vrinili, katere pa mi obsojamo, povsodi kolikor je mogoče v cerkvah zatreti. Gregorijansko petje odlikuje se tudi s tem, da srce vernih bolj k pobožnosti napeljuje, ako se ono prav in dostojno izvršuje.

Po mnogih cerkvah nahaja se grda razvada, da se pri liturgičnih opravilih pojó pesni v maternem jeziku. O tem govoré ukazi papežev ali od cerkvenega poglavarja imenovane kongregacije svetih obredov, kateri take razvade naravnost prepovedujejo. V tem oziru govori ukaz iz Rima dné 12. marcija 1639 tako-le: „Materni jezik pri slovesnih mašah ni v redu in se more prepovedati“. — Cerkveni zbor Tridentinski nalaga in ukazuje v 22. seji škofom, bodi si pri samostanski, kakor posvetni duhovščini, vsako zlorabo pri sv. mašah odpraviti, ter zato skrbeti, da se pri slovesnih sv. mašah drugi običaji ali druge ceremonije in molitve ne rabijo, kakor one, katere

* Po naključbi se je bilo v zadnji številki imé g. pisatelja izpustilo.

je cerkev odobrila in so po dolgi in hvalevredni rabi v veljavi. Ta cerkveni Tridentinski ukaz pooblašča in zavezuje škofo, petje v maternem jeziku celó v samostanskih cerkvah prepovedati.

V tem smislu govori tudi kongregacija dné 3. septembra 1695 in dné 24. novembra 1696 tako: „Ker je petje v maternem jeziku zoper določila katoliške cerkve, tedaj ima škof dolžnost, ono zabraniti, ako so tudi pesni same na sebi dobre; one naj se ob drugih priložnostih, nikakor pa ne pri slovesnih mašah, rabijo“.

Na vprašanje, ali je petje v maternem jeziku v cerkvi zoper določila in se z njim pregreši, je sv. zbor svetih obredov dné 4. avgusta 1839 tako-le odgovoril: „Po blagoslovu zamore se v maternem jeziku peti, in ravno tako je cerkev že prej določila, da se po sv. maši in po večernicah zamorejo svete pesni v maternem jeziku prepevati. — Sicer pa izjavljamo kot razvado, katera se more odpraviti, pri izpostavljenem presv. Rešnjem Telesu pri slovesnih cerkvenih opravilih peti v maternem domačem jeziku. Dné 24. marcija 1657. Tudi pri obhodu praznika sv. Rešnjega Telesa ni dovoljeno, prepevati v domačem jeziku. Dotično določilo S. R. C. dné 21. marcija 1609 pravi, da ni umestno, pri sprevodu pesni v domačem jeziku prepevati, vsaj duhovščina in pevski zbor naj se tega ne poslužuje.“

Liturgija, po svojem cerkvenem pomenu „javna služba“, izišla je vsled prizadevanja, da bi se edinost pri Božji službi ohranila; po cerkveni avtoriteti bilo je vse tako določno in pravilno zaznamovano in zaukazano, pa tudi vse samovoljne premembe odločno prepovedane. Ker je tedaj pri rimski liturgiji latinski jezik liturgičen, tedaj se more taisti pri vsih oficijelnih, liturgičnih božjeslužbenih opravilih postavno, pravilno rabiti.

Dekret višje liturgične avtoritete dné 24. marca 1657 pravi: Škof more pesni v maternem jeziku pri slovesnih mašah prepovedati. Dné 22. marca 1862 je kongregacija sv. obredov na vprašanje: Se li sme navada obdržati in trpeti, da se pri slovesnih petih velikih mašah razen petja maše (tedaj, če se vse drugo po liturgičnih pravilih poje) na koru še kako pesen v maternem jeziku peti sme? tako-le odgovoril: „*Negative et abusum eliminandum censuit*“, t. j.: „Ne in se more ta razvada odpraviti“. — Ako moramo kako liturgično zakonodajno knjigo imenovati, je to gotovo „*Missale*“. V tej knjigi pa najdemo pod cerkveno kaznijo zažugano sledeče: „Da se v prihodnje po vsih cerkvah ne poje in ne moli drugače, kakor je od nas izdano v Missalu (tudi ne, ako te cerkve uživajo kaki *Indult* apostolskega sedeža, bodi si iz navade, po privilegiji, razen da bi bilo že takrat, t. j. dné 29. julija 1570. leta v dvestoletni navadi), zapovemo in določimo: „Vsaka druga navada se ima odpraviti in edino po obredu in normi tega Missala peti in moliti“. — Da to ne zadeva le petja duhovna, ampak tudi ono na koru, je razvidno iz ravno navedenega in iz drugih razsodeb papežev in kongregacije sv. obredov, kakor tudi iz Missala samega. Dà, najvišja liturgična avtoriteta je svojim škofom odločno in izrečno prepovedala, zoper dekrete v Missalu in svetih očetov — papežev, razsojevati.

(Dalje prih.)

Spremenljive pevske molitve pri sv. maši

ob nedeljah in zapovedanih praznikih l. 1884. (po direktoriji ljubljanske škofije.)

(Dalje.)

10. avgusta. Dom. X. p. Pent. Sveti Lavrencij mučenec. (S. Laurentii M.) dup. 2. cl. cum Oct.

Introitus.

Confessio et pulchritudo in conspectu ejus: sanctitas et magnificentia in sanctificatione ejus. Ps. Cantate Domino canticum novum: cantate Domino omnis terra. V. Gloria Patri. Ton. III.

Slava in lepota ste pred njega obličjem: svetost in veličastvo v njega svetišči. Ps. Pojte Gospodu pesen novo: pojte Gospodu vse dežele. V. Čast Očetu. Ton III.

Graduale.

Probasti Domine cor meum: et visitasti nocte. V. Igne me examinasti: et non est inventa in me iniquitas. Alleluja, alleluja. V. Levita Laurentius bonum opus operatus est: qui per signum crucis coecos illuminavit. Alleluja.

Poskušal si, o Gospod, srce moje: in obiskoval po noči. V. Z ognjem si me skušal, in nij se našla v meni krivica. Alleluja, alleluja. V. Levit Lavrencij je dobro delo storil: ki je z znamenjem križa slepe razsvetlil. Alleluja.

Offertorium.

Confessio et pulchritudo in conspectu ejus: sanctitas et magnificentia in sanctificatione ejus.

Slava in lepota ste pred njega obličjem: svetost in veličastvo v njega svetišči.

Communio.

Qui mihi ministrat, me sequitur: et ubi ego sum, illic et minister meus erit.

Kdor meni služi, naj hodi za menoj: in kjer sem jaz, ondi bode tudi moj služabnik.

15. avgusta. Vnebovzetje B. D. Marije. (Assumptionis B. M. V.) dup. 1. cl. cum. Oct.

Introitus.

Gaudemus omnes in Domino, diem festum celebrantes sub honore beatae Mariae Virginis: de cujus Assumptione gaudent Angeli, et collaudant Filium Dei. Ps. Eructavit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea Regi. V. Gloria Patri. Ton I.

Veselimo se v Gospodu vsi, ki obhajamo praznik v čast blažene Marije Device: koje vnebovzetja se veselé angelji, ter hvalijo Sinu božjega. Ps. Iz srca mi vré dobra beseda: svojo pesen pojem kralju. V. Čast Očetu. Ton I.

Graduale.

Propter veritatem et mansuetudinem, et justitiam, et deducet te mirabiliter dextera tua. V. Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam: quia concupivit Rex speciem tuam. Alleluja, alleluja. V. Assumpta est Maria in coelum, gaudet exercitus Angelorum. Alleluja.

Zavoljo resnice in pobelevnosti in pravice, te bode čudovitno vodila desnica tvoja. V. Poslušaj hči, in glej, in nagni svoje uho: ker je poželel kralj tvoje lepote. Alleluja, alleluja. V. Vzeta je Marija v nebo, veselí se truma angeljev. Alleluja.

Offertorium.

Assumpta est Maria in coelum: gaudent Angeli, collaudantes benedicunt Dominum, alleluja.

Vzeta je Marija v nebo: veselí se angelji, ter hvalijo in slavé Gospoda. Alleluja.

Communio.

Optimam partem elegit sibi Maria, quae non auferetur ab ea in aeternum.

Marija si je izbrala najboljši del, kateri se ji ne bode vzel vekomaj.

17. avgusta. *Dom. XI. p. Pent.* Sv. Joahim, Spozn., oče B. D. Marije. (S. *Joachim C., Patris B. M. V.*) dup. 2. cl.

Introitus.

Dispérsit, dedít paupéribus: justítia ejus manet in saéculum saéculi. V. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectórum benedicétur. Alleluja, alleluja. V. O Jóachim sancte, conjux Annae, pater almae Virginis, hic fámulis confer salútis opem. Alleluja.

Raztrosil je in dal revežem: pravičnost njegova ostala bode na vekov veke; moč njegova se bode vzvišala v slavi. *Ps.* Blagor mu, ki se boji Gospoda; on ima veliko dopadajenja nad njegovimi zapovedmi. *V.* Čast Očetu. Ton III.

Graduale.

Dispérsit, dedít paupéribus: justítia ejus manet in saéculum saéculi. V. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectórum benedicétur. Alleluja, alleluja. V. O Jóachim sancte, conjux Annae, pater almae Virginis, hic fámulis confer salútis opem. Alleluja.

Raztrosil je in dal revežem: pravičnost njegova ostala bode na vekov veke. *V.* Mogočen bode na zemlji njegov zárod: rod pravičnih bode oblagodarjen. Alleluja, alleluja. *V.* O sveti Joahim, soprog Anin, oče vzvišane Device, dodeli tà služabnikom pomoč rešenja. Alleluja.

Offertorium.

Glória et honóre coronásti eum: et constitústi eum super ópera mánuum tuárum, Dómine.

Sè slavo in častjo si ga venčal: in postavil ga nad dela svojih rók, o Gospod.

Communio.

Fidélis servus et prudens, quem constitúit dóminus super familiam suam; ut det illis in témpore tritice mensúram.

Zvesti in modri hlapec, katerega je gospod postavil čez svojo družino; da jim dá ob času mero žita.

24. avgusta. *Dom. XII. p. Pent.* Sveti Jernej, apostol. (S. *Bartholomaei, Ap.*) dup. 2. cl.

Introitus.

Mihi autem nimis honoráti sunt amici tui, Deus: nimis confortátus est principátus eórum. Ps. Dómine probásti me, et cognovísti me: tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectionem meam. V. Gloria Patri. Ton. II.

Meni pa so prečastitljivi tvoji prijatelji, o Bog: jako potrjeno je njih gospodstvo. *Ps.* Gospod, preiskoval si me in me spoznal: ti poznaš mojo sejo in moje vstajenje. *V.* Čast Očetu. Ton II.

Graduale.

Constitues eos principes super omnem terram: memores erunt nóminis tui, Dómine. V. Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: propterea pópuli confitebúntur tibi. Alleluja, alleluja. V. Te gloriósus Apostólorum chorus laudat, Dómine. Alleluja.

Postavil jih bodeš prvake čez vso zemljo: spominjali se bodejo imena tvojega, o Gospod. *V.* Mesto očetov tvojih so ti rojeni sinovi: zato te bodejo narodi hvalili. Alleluja, alleluja. *V.* Tebe, o Gospod, hvali zbor apostolov. Alleluja.

Offertorium.

Mihi autem nimis honoráti sunt amici tui, Deus: nimis confortátus est principátus eórum.

Meni pa so prečastitljivi prijatelji tvoji, o Bog: jako potrjeno je njih gospodstvo.

Communio.

Vos, qui secúti estis me, sedébitis super sedes, judicántes duódecim Tribus Israel, dicit Dóminus.

Vi, kateri ste šli za menoj, bode te sedeli na sedežih in sodili dvanajstere Izraelove rodove, pravi Gospod.

31. avgusta. *Dom. XIII. p. Pent.* Sveti angelji varuhi. (S. *Angelorum Custod.*) dup. 2. cl. cum Oct.

Introitus.

Benedícite Dómino omnes Angeli ejus: poténtes virtúte, qui fáciúnt verbum ejus, ad

Hvalite Gospoda vsi njegovi angelji: ki, mogočni v moči, spolnujete voljo njegovo,

audiendum vocem sermónum ejus. Ps. Benedic ánima mea Dómino: et ómnia, quae intra me sunt, nómini sancto ejus. V. Gloria Patri. Ton. III.

ki poslušate glas njegovega govorjenja. *Ps. Hvali, duša moja, Gospoda: in vse, kar je v meni, njegovo sveto imé. V. Čast Očetu. Ton III.*

Graduale.

Angelis suis Deus mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis. V. In mánibus portábunt te, ne unquam offéndas ad lápidem pedem tuum. Alleluja, alleluja. V. Benedicite Dómino omnes Virtútes ejus: ministri ejus, qui fáctis voluntátem ejus. Alleluja.

Angeljem svojim je zapovedal zavoljo tebe, da naj te varujejo na vsih tvojih potih. *V. Na rokah te bodo nosili, da kjé sè svojo nogo ob kamen ne zadeneš. Alleluja, alleluja. V. Hvalite Gospoda vse njegove moči: služabniki njegovi, ki spolnujete voljo njegovo. Alleluja.*

Offertorium.

Benedicite Dómino omnes Angeli ejus: ministri ejus, qui fáctis verbum ejus, ad audiendum vocem sermónum ejus.

Hvalite Gospoda vsi njegovi angeli: služabniki njegovi, ki spolnujete voljo njegovo, ki poslušate glas njegovega govorjenja.

Communio.

Benedicite omnes Angeli Dómini Dóminum: hymnum dicite, et super exaltáte eum in saécula.

Hvalite Gospoda vsi angeli Gospodovi: pojte pesen in povečujte ga vekomaj.

(Dalje prib.)

Monsignore dr. Jakob Missia,

kancelar knezoškofijskega ordinarijata ter kanonik sekovske stolnice v Gradci,

imenovan je knezoškofom ljubljanskim — tako se je čitalo po časnikih koncem prošlega meseca. Da si tudi je to že znana novica, vendar pripada nam sveta dolžnost, jo tudi v „Cerkvenemu Glasbenik-u“ zabilježiti; in to že zato, ker kranjska dobi novega knezoškofa, še več pa radi tega, ker naše „Cecil. društvo“ v njem pozdravlja novega svojega pokrovitelja. Če je prijatelj novega mil. gospoda knezoškofa poroča: „da dobimo možá temeljite in obsirne „bogoslovske véde in omike, prave duhovske pobožnosti, jako milega srca, „vseskozi mirnega prevdarka; možá, ki popolnem umé razmere sedanjega „časa, in ima prav gorko srce za svojo domovino in svoj národ“, bili smo veseli tega poročila. A z našega stališča, z stališča cerkvene glasbe, in njenega zboljšanja se še posebno radujemo nad vestjo, ki jo je prinesla 7. štev. „Flieg. BL für kath. K. Mus.“ iz Gradca: „Mi cecilijanci izgubimo z dr. Missia-m mogočno zaslombo; à v ljubljanski stolnici bode on cerkvene glasbe reformo, katera je ondi že daleč dospela, sijajno dovršil“. Kaj hočemo več? Polni veselja in sladke nade želimo, naj bi sv. Cecilija novemu našemu pokrovitelju pri Bogu izprosila potrebne moči, da bi se graško prerokovanje ne spolnilo samo gledé ljubljanske stolnice, ampak po vsih cerkvah dežele Kranjske.

Monsign. dr. Jakob Missia je rojen 30. junija 1838 pri sv. Križi blizo Ljutomera; po dovršeni gimnaziji v Gradci, učil se je modroslovja in bogoslovja skozi 7 let v rimskem „Collegium germanicum“. Za mašnika posvečen je bil v Rimu 30. maja 1863, potem nastavljen prefektom in profesorjem malega semenišča v Gradci, pozneje kancelarjem knez. škofijskega ordinarijata, l. 1879. pa imenovan korarjem.

D o p i s i.

— **Iz Ljubljane.** (Konc.) — G. M. K. nadaljuje: „a naših lepih pesen k blagoslovu v slovenskem jeziku pa nima v svoji prilogi „Glasbenika“ pa tudi ne v „Ceciliji“. — Vredništvo „Cerkv. Glasbenika“ in odsek za pesmarico „Cecilijo“ sta javno prosila za literarno in muzikalno podporo; zakaj g. M. K. nij poslal vredništvu teh lepih (?) pesen? Vredništvo vendar ne more dajati na svitlo, česar nima. Tudi silno potrebne se nam ne zdé te pesni k blagoslovu; prvič je „Častimo te“ in „Sveto“ gotovo jako lepa in drugič ker jih sv. cerkev noče, da bi se pele pri blagoslovu s sv. Rešnjim Telesom v domačem jeziku (S. R. C. 3. avg. 1839). Mesto njih imamo „Tantum ergo“ in drugih pesen o sv. Rešnjem Telesu na izbero (glej „Cecilijo“), in kjer one navade nij, ne svetujemo, da se vpelje, ampak naj se čas rajše vporabi za pevske vaje latinskih maš in dotičnih liturgičnih motetov, katerih našim cerkvenim zborom silno manjka. „Hic Rhodus, hic — canta!“

Dasitudi se „C. Gl.“ ne predrzne „agendo“ dajati, vendar odgovori na 2. vprašanje: „Je-li se smejo peti pri peti slovesni maši pesni od bl. D. Marije ob Marijinih praznikih, in pri katerem delu sv. maše?“ — Pri slovesni maši se poje vse latinsko, in to isti tekst, kateri se v maši istega praznika nahaja. Dovoljeno je tudi, po odpetim ali recitovanem liturgičnem gradualu ali ofertoriji, ako je čas, še kak hymnus iz oficija istega praznika — se vé da tudi v latinskem jeziku zapeti. Torej bi se smelo tudi na Matere Božje praznik po odpetim oficijelnem gradualu ali ofertoriji „Ave Maria“, ali „Ave maris stella“ ali kako Marijansko antifono pridati. Enako velja tudi o mašah v praznike drugih svetnikov. — „Da bi mašnik pri sv. maši na altariji ne imel nič z bl. D. Marijo posebnega opravila“ — zdi se nam prečudna trditev. Res, da nas že ketekizem uči, da se sv. maša edinemu Bogu daruje; a uči nas tudi, da se daruje „svetnikom na čast“. In pogledjmo v misale! — Mati Božja in svetniki raznih vrst imajo ali svojo lastno mašo, v kateri se vse spremenljive molitve na-nje ozirajo, ali pa se maša vzame iz „commune“, t. j. maša svetnikov iste vrste. Toraj sklepaajte sami! — Le še nekaj. Koncem svojega sestavka pravi g. M. K.: V tem se pa nikakor ne moremo s „Cecilijo“, cerkveno pesmarico, zediniti, da bi se pred povzdigovanjem pri sv. maši smela peti le pesem dotičnega praznika; glej: „Predgovor I.“ Bl. gospod M. K.! Prosimo Vas, berite še enkrat „Predgovor I.“, in naši boste, da tega ondi gotovo nij, kar ste rekli; čudimo se le Vašej domišljiji. — G. M. K. menda napačno sodi, da bi se ne smelo nič drugega pri maši peti, nego to, kar mašnik pri altariji moli, t. j. on misli: od besede do besede. Pri tihih mašah je pač dovoljeno v domačem jeziku peti pesni, katerih tekst se ozira na praznik. Za razne praznike ima introitus, graduale, offertorium in communio tudi različni tekst, ki je primeren prazniku; zakaj bi toraj ne bilo dovoljeno, tudi pri tihih mašah pred povzdigovanjem prepevati pesen Marijino ali dotičnega svetnika tem več, ker se sme, kakor smo že zgoraj rekli, celó pri slovesnih latinskih mašah po odpetem predpisanem tekstu pristaviti latinski „Hymnus“ dotičnega dne. — Pa ostanimo prijatelji!

— **Iz Šent-Vida nad Ljubljano,** 28. julija. — „Pri sv. Jakobu v Ljubljani pela se bode jutri ob 9. uri pri veliki maši prekrasna Mozartova „Kronungsmesse“ v C-dur;“ tako sem bral v „Slovenec-u“ štev. 171. Vsak umetnik, pred vsem pa glasbeni služitelj, zapade v monotonijo in postane enoličen, ako vedno le sam sebe vidi in poslušal lastnega uma proizvode. Zato sem bil pa zeló vesel, da se mi je preteklo nedeljo ponudila prilika, se podati v Ljubljano k napovedani slavnosti pri sv. Jakobu, zlasti sem želel slišati zeló sloveče šentjakobske cerkvene pevce, in pa — kar me je še najbolj vleklo, da bi videl in slišal, kar sem se popolnoma nadejal, zopet enkrat lepo in častljivo službo Božjo prav po liturgičnih pravilih, in se še bolj potrdil o ceciljanskem pričnanji. — Ko je tri četrt na devet zvonilo k velikemu cerkvenemu opravilu, se podam, da bi kaj ne zamudil, takoj v prekrasno, v rajski vrt spremenjeno cerkev. Ob devetih je bila pridiga, in potem se je pričela slovesna velika maša. Čudno se mi je zdelo, da se je pred veliko mašo zapovedani „Asperges“ opustil. — Maševali so v pontifikalni

opravi mil. g. proš Jare, predsednik Cecilijinega društva, in med obilno asistenco videl sem, ako se ne motim, dva odbornika imenovanega društva. Presveto opravilo se prične; vršeče orgle potihnejo, in zapeti bi se imel „Introitus“ —, toda oglasi se teatralna godba in prične se prslavljena „Krönungsmesse“. Naj se mi nikoli v glavo ne vrine nesrečna misel, da bi si predrznil kritikovati umotvore slavnega mojstra Mozart-a; tã naj molčim kot miška. Le moje nič pomenljivo osebno mnenje naj povem. Ako bi bil jaz slišal to skladbo peti v gledališči, do solz bi me bila ganila, a v cerkvi mi je ljubša najpriprostejša Molitor-jeva maša. Godba delala je neznanski vriš, takó, da sem si mislil, „kje reveži sapo jemljejo“, kajti v resnici so se mi smilili godci; zlasti pri „Credo“ je bil do „Et in carnatus est“ tak „cigu migu“, da bi človek menil, h krati morajo vse strune popokati. Za „Graduale“ in „Offertorium“ pele so se krasne vokalne skladbe, toda ne dotičnega praznika. Kakor „Introitus“, tako se je tudi „Communio“ opustil. Ko je konec maše na koru le en pevec odpel „Deo gratias“ prav površno in nekako po sili, mislil sem si tudi jaz: „Hvala Bogu, slišal sem jo (Krönungsmesse); za mnogo skušenj sem bogateji, dobre misli mi pa nobene ni obudila.“

Miroslav.

Razne reči.

— Sv. oče Leon XIII. so nj. eminencijo g. Dominika Bartolini, kardinala ter prefekta kongregacije za sv. obrede (S. R. C.), imenovati blagovolili pokroviteljem občnega nemškega cecilijinega društva. Kardinal Bartolini je rojen v Rimu dné 16. marcija 1818; kardinal je postal 15. marcija 1875.

— Stolni kapelnik v Olomuci, P. Pavel Křížkovský, mož, ki ima veliko zaslug za zboljšanje cerkvene glasbe na Moravskem, izvrsten vodja, je umrl po dolgotrajni bolezni. R. I. P.!

— Orglarska šola cecilijinega društva v Ljubljani končala je šolsko leto dné 26. julija sè sv. mašo v frančiškanski cerkvi. Dné 25. julija bila je šolska preskušnja, pri kateri so učenci pokazali, da so se mnogo naučili v preteklem letu. Šolo so dovršili letos 4 učenci sè spričevalom „sposobnosti za orglarsko službo“; in ti so: Hribar Fran iz G. Tuhinja, Korošič Fran od sv. Trojice pri Cirknici, Škrabar Jakob iz Griž in Zupančič Anton iz Ljubljane.

— Obecná Jednota Cyrillská bode imela dné 27. in 28. avgusta t. l. v Brnu svoj 4. občni zbor. Prvi dan, 27. avgusta, ob 10. dopoldne bode služil slavnostno sv. mašo mil. g. škof Brnski. Pela se bode Wittova maša a-mol (op. 8. a.) možkoglasno. *Introitus*, *graduale*, *offertorium* in *communio* koralno. Popoldne ob 4. uri bode občno zborovanje s teoretičnim predavanjem in praktičnimi vajami. Uvodni govor bode imel č. g. F. J. Lehner, predsednik Obecné Jednote Cyrillské, za njim bode govoril č. P. Ambrozij Kienle, predpevec benediktinskega samostana v Emausu, o pomenu koral v cerkveni glasbi (s praktičnimi vajami). G. F. Z. Skuhersky iz Prage o klasični dobi Palestrine, na kar zapoje zbor Palestrinini skladbi: *sanctus*, *benedictus* iz „*Missa brevis*“ in Vecci-ov *Requiem* (*Introit & Kyrie*). G. prof. Jos. Foerster bode govoril o ljudski pesni in nje spremljevanji. Drugi dan, 28. avgusta, ob 9. uri dopoldne v avguštinskem samostanu na Starem Brnu slovesna sv. maša, pri kateri se bode pela Jos. Foerster-jeva maša mešanim zborom; *introitus* in *communio* koralno. — Popoldne bode izlet v Rajhrad, kjer bode tamošnja Jednota cyrillská pela pri večernicah in litanijah.

Popravki k šte. 8. glasb. priloge. V 11. taktu v basu naj stoji   namesto .

V 25. taktu naj sopran poje: , alt: in tenor:

. Zadnji takt skladbe naj dobi molto ritard.

Pridana je listu 8. šte. priloge.

Odgovorni vrednik lista Janex Gnjezda. — Odgovorni vrednik glasb. priloge Anton Foerster.
Zalaga Cecilijino društvo. — Tiska R. Milic.